

769 szám

2 példány

2 Pám

1868 October 20

"Haynal"

"Eltér"

Év-folyam

A tanmágyasok magyarságunkon értekező és
széles körűen

A. L. tanári Kallós példány
Helm
F. Kert

2. Szám

1868 October 30

"Hajnal"

Első

Esfolyam.

A síros-nagypataki magyarrodalmi önképző társaság közlönye. Megjelenik havonként kétszer, úgymint a hó-úreny-ötök és utolsó napján; két érvényes terjedelemben; két példányban.

Arva Panni,

Románok a nép után

Nagy idő van; türe jár az óra
É meg a lányság mulat a fonóba;
Perg az orsó, -ha elhull is: semmi
Egy két csölet Rönnyü vittavenni

Ragado's a jókező; egy kicsinke
Még a vénjenek is támad kintse.
Hej de egy kükü csal nem tud vigad;
Epeks híjjál ugy, hogy Arva Panni.

Édes apja mely tömlőcsfenéken
Stul' anyja sába fihen légen
Katonává lett a kerékűje
Mála van péig' mastakelenője

1) Közzététel: gyűlési határozattal

Solkor pirdogál az usenavta
Lelkes seprő" bubán atnak adta
de gyack sem ars ujjal sem szegenye
É még is mája a jalu lánynepe.

De a vigság folyton tartz alósa
Párja kol bus, kol meg ugros nota
Felszólal most Dorika: nekondol egyes.
Közülnök ki tess legisteghebbes!!

"En beleset semptom huleshulába"
"En kést vesek ak akattófa ba."
"Kerestutra is ki állanék en."
"En elülnek Luca híes kél en."

-rekint' nevis: a hóhalhoz is megyi;
Őron kedvet már nem érek senki.
Panni te is meg "gonyolódik" doha.
"Ugy is prityergők ottan gyakorta."

Ha nek erre környü nevesseges.
"Hadd lássuk no hies viték séged!
Hó! leány vagy viték a rózsád
Van módodonban tenni róla próbát."

Panni felkel smondja hogy: Kimegyen,
Hó te lekelek felni róla segyen.
A jámbor spiralmi méis tanuljon.?!
"Ez a kess jelül a lantba kurrom."

Susnak indul egyesegy magába
Etem reinit: éjnek éjnekéja.
Vadon vadja sanyaján melegiték...
Hát se árva lelek mis'kerest' itt?

Lesit a told a kemtergő tájra
Vas feketék már a sírok faja.
A fejér kants minül motogni látkik.
"Éva lelek de minél is járd' itt?!"

Raból Panniak ismerős kantsra
Hes arcaát fagyos Rebeler hajva...
Moxdula sír... cirt... mit bekelmek bens?!
"Ej a kélben kotta vajju lebbens!..."

...Tanak j' a lány busajakán.
"Hí anyám lej! most vagyot'esal árva"
Cirt... Kijár' itt... sutyga kantsra?!
"Ej a kello" viganomas fujja!..."

Homok tiál a halas éjfelre;
Kihallatékile a temető kélre.
Itt van a lelkelnek várs brája
Lörren a csendes koporsó kára.

En a lányt elfogja a Kaprakas
Lás bus arnyas - rem egyet; de mákat.
Megkölitjék sörrel sorra kendlé
Charasaltjál kisten meg elfei itt.

Lotja annyás mint meg akkor... régen
Bibliával a jobbit kereben
Lujja, karsja képen kól kórkája
"Ér le kórkám j' lelt' itt egy ágyba."

Panni hogy nagy kison felcsuda
bróján sünü veniték hulla.
De kelpet nem hagyva a varakmal,
Char busus int a nyugvó kórnak.

Hej a kess hogy nagy mélyen lekurja
felnyog annyá komoman úr;
Fusna Panni; de ayigotve lába
Fholtan rogyik annyá fihalmana.

Jogy Doka táppasa kin vére
Hi kantsoroga temető kélre
A kibett kess Rebelébe márya
A kipurvstik a fejér kópárna.

...Utam lanyol ajakan ak óta
Vigfonóban kórnom a nosa...
Árva Panni bebetérve nálora
Esfordulón ijjet'ös ak álmve.

Haladjunk (Folytatás.)

II

A mulodési vágy, melyben legtöbb ifju haladni keres
képviselői, keszebben, vagy más okonmivelben vissza
tükröződve érzak, hogy ez kép, s minden ifju kedélye
nek leginkább tessék foglalkozás, de magában mit sem
ér, ha mindjárt egy költői magasztos ihlete hevíti is
keblüket. Ezen a művelés embernek, és így mindenek felett
a költőnek napjainkban oly sok óhalussággal kell bírnia,
mely-mondhatni- az összes tudományt felölelje. Minthát
magyaroknál („prokator nép“) a költészet mellett még
egyik fő tanulmány tárgyunk a történelem-, immo haladni
kötelezősültni ohajzó napokamostolnak az eszélelőző bölcsé-
ket legyen.

Talán misse' nehezebb, sőt majdnem lehetetlennek
látatik hogy egy erősten ifju - a minis mondani szokas -
ily nagy lelkeskülséges kívánsó studiumokra ven-
segesse az élet rutin örömeinek élvezésére való napjait?!

Legyen szabad itt megkérdeznem a halvebonny s
seves a „lehetőségnek seves fejezetéről“: „hogyan és mennyiben mű-
velheti egy ifju a történelem és bölcsészet körében önmagát“

Répes-e valaki a művészi a bölcs" tehetségét a
Kélesség és magasság formájukat alkalmazni?? Ré-
pes-e valaki a megvetendő alap kélességét és az emelked
magasságának határait kijelölni? Ki tudja ezt kitűzni
a Körvonalokat, melyekre ezt lehet írni: ne tovább!
Bizonyára a gondolatnak szárnyát megni és úgy leke-
szelen, mint a nyíls résen betörtülő világozás határait
meghatolni.

Es megis kétséget nem kennev, hogy az előtli
és lehetőségek körében sok oly tárgy lehetik,
minck kritika a művelés, az írást, a jótanács
Kiváncsokkal ellenkezik.

És ember elme mindennemű foglalkozására
akkor vannak bizonyos irányok, melyeket meg kell
szerezni, melyeknek mellökése miatt nem ére el a
foglalkozás eistéri ekéjét. —

E szempontból kisérve meg tehát kijelöl-
ni a ter nagyságát, és gondolat magasságát
melynek körében egy ifjú a tökélettel és bölcs
készséggel foglalkozhatik. / Folytatás /

Tízra szerelme
Rölsői elbeszélés
/ Folytatás /

Planem a felől máj hallgatott a bajnok
Hogy folyó a vadástak kép kéje kéren
És kopjaja nyelére merengve lehajlott
Valent a földön a füstöt névén

Nem mere felélni; Lela munka kibárák
Lelke túlórából azt a régi máskás.
Órvegy Óra asszonyt, kit ma ha lelesne
Dali kép Ronán örömet felelné.

- "De la Róna másé?" Ronba' ki tudja?...
- Imegragada' lelket valami új estme-
Hírten annyiféle a női szív usza
Hogy balon intulvan sem vagy meg loevkre.
Konnyeden átsephassz ememöl amarra
Schevelő, hogy e tettei lelket megravaja.
Segfelyebb ha volna virágait kedvet
Megtepi a szív egy kisse a-kézet...

Majd rája telinke epedően astán.
Elnoxe volaig köhénykeme baját
S lakas gondolással messze kalandotván
Skerelem ülse meg hotals kive táját
Langolo Skerlem, melynek fényragára
Ragyogva üle ki pinuló arkara,
Ragyogva üle ott felkete kemé'ten,
Mint ványadó tűz a lomalyos éjben.

Se se dagad Róna, mert az úgy se használ
Se dagad hogy kived Jukás megkereste.
Lelket túlórában mutaszkodik az mar
S hogy ha kiduják sem tudok esik feleste.
Lassá Skerlem, mint virágbomló olyan.
Csak lassan fejlik a szív melyen titokban

Eligiem egy varatlan - sugarát kifattan,
Élőssünk a virág kifeszlett alalban
Bimbóztott kerelmét ki tudja mióta.
De a búvós sugar, a mitől kitánul -
A virág bimbónak bajtótó mióta
Az ma vesdött róla a Tiska arcánul.
Csak ama virágok most, hogy a nyilat kinnra,
És illat a veszék gullejét ne vonja,
Mely inte mékivel dalaisig betelve,
Köszönésül kernyót vagy máj a képhebe.

Menj már Tiska kösöröz kusz' vörö a néket.
Szedd le vallainót a nyilat a tegket.
És gyáratt veszenek megpihenő kelet.
De kamek ha raja oly epevön megke.
És a parator új meglassó megnekel.
Raja tehints inkább oly varatt kemekkel.
Parator leány vagy se maradjt vörö mellett
Tiska nagy ur kerek, sive nem kereset...

Atsan láttad-e mária besis virágot
Vendni oly épen dús földbe tere át -
Mint a mure kintben kádanta virágtott
Mig a régi tányan tájat körében álli.
Micsed a tudat esen tavany legy földül.
Le a gazdag völgybe meglátod először
Legboldogabb minden itt hol sorda kúta,
Mert vagy mal nagyobbra, miert egyedül te.

Ule Tiska arsan ices vacsonához
Lobogi nagy sütkről Scép Róna lóta' arsa,
Ule szícel epen a Róna atyjához,
Kit egy nagy ünöcsóns már rigóta fájára
Bajnok Tiska jöttet meg este se' vette
dan Katag pilláit rá csak most vetette
S mond van neki mindjárt egy kives j' estét
Kiválsa hogy ennek, Kiválsa „no tessék!!“

Ureg ember volt ő, kit a futó évek
Deni bonni megviselel immár
Vig nappai - mind mind már messze tünedél
S hűveg komor e várak ná' a tetet sírnál.
Olyanvala ő mint lángok lombok ágon
S felig levált kirom a levadt virágon
Nem kell kivatar, hogy lefújja lefűje
Egy csendes favalom: S bejégreddé élse.

Ure vala aronban a vactora véget
Raja Manxatepbül álvomást ivánaly
Arsan Jarat' tesset nyugodalom végett
Mlének a sütköz sovère a Jánah
Ule dali Róna atyjának ölére
Lehajsva fejét kón keresztó kiverre
Scép marja fonadék ösk atya nyakára
Mint vmló' repény a mokosul's fára.

Ureg abát arsan konak erett lassan
Bémele sokáig a nép ifiaknak.

(C. x. 1.). De caeteris regeis en mivel folyassam.

Mikor axott ő rá'ott úgy se hallgassak.

Mádon jár minden éter mison minden elme,

A képeletnek gyors szárnyaira kelve.

Alkossak döntőssel pollas mennyországot.

Lankadt memü ebből ebből mit se látott.

Nem látta hogy étes egyes len leanya,

Ri sámasza volé még látesékony élén,

S rit ama nép pásztor ifjunal kána

Miadfele hajlék már a hasáns süllepten.

Nem látta minő nagy Bud'arckán a kétség,

Megülte kemés mely rakító jóség.

Lankadó pillái alomra esulottak

S vége kavás mondván: „A többi majd doloz”

(folytatjuk:)

A dongólegy.

- Elbeszélés -

Alárom egész nap nem láttam Caesar barátomat, a Ri-mellett legyen mondva egyike a legjobb fiatalnak. Csinos megnyerő külsejével, sok kép tehetségével, s oly-nemes indulatokban gazdag szívvel áldatott meg minővel kevés ifju ember dicsekedhetik. Minden jó es nép ermeis kevit, dolgozik sanul. és. és. és. udvart. De van egy nagy keresztelen sége is: a fatum üldözi; vagy a mint ő maga mondani szoksa sementek pedje van. Stegény fia! Közlelt

is az első" dijen versenyest, és honendum dicu! csak
a máskorra érdemesítésess. Na de hiszen nem csak
csak kenyérről él az ember! Ityén gondolatok
pírs tiestem ma kocka, hogy első legyen nála a felgyőzelem híve.
- Teruus Caesar! örömlin kocka-mondám a kocka lépve--
- Ék ajós! Az ajós - Rialja Caesar; men ha meg
kabadalna.

Riván saiga azonnal sejesül, de én nem győztem
eleges barnulás a fju kockában igazosságn!

- Mi baj Caesar-kéntem. Egészen úgy neked
ki mintha valami yabb pechert volna!

- J'j'j'! Csak onnes vedt' azt az ügyesitől és
sejiss; mers csufos vallon nevemmel.

- Nem érem

- Azonnal megéret az egészet, ha de csak nekem
a kemelen fígét muni" vroxatlan valmerőséggel repdes és
ésönig is körülösem. És és alann Riván az annyit
világból; s a kerekben sarosst forló Rendővel ismét he
ves sámadást kerekst egy ing dongó légy ellen, mely Edig
elig ügyességgel kerekst ki az ingerültséget.

Caesar's ek rendkívül tolmácsolta. Csaknem dióhéj lett.

- Sejiss hát kerek! Rialta kockám, ki felette mu
lasságonak találván a máskor igen kemény fju csapólat
sajt, idestova költésseit, phetvü nevetese fakattam.

Mers a Resto'samadás cellox vezetett a dongóly
fogva Caesar kerekben vána vettenső sorsát segett megatíttal hallgatott

- Jgy - kerekveletst Caesar a tolmácsig és fa
ratság miatt. Először vaggok élet s halál ura de
mets sem pardonvaxok. Borkum mélsanyos. Egy
állatnak vetni kell.

Riván sívóltam a kockában esemény olára. -

- Maloban - felelt Caesar e rexrevis "Kertesre - Kintinre"
Kunben sunpetit fel elöset e vintki-süli dajóvadásas rölöm
a túrelmes, belésürü" jünlöl, "ilindján elmondom az egész dolgot.
Gyujtó rá "Kerlek, tudod hol állnak az esközök, addig én töröndé
tehem a foglyos, hogy annak idejében igaz iteleket mondjunk felette.
Keresz "ró" mulva "justolgo" csabulokkal foglaltunk helyes
egymás közeleiben a diványon, Caesar jobb kezét mindig a nagy
alá került dongólegyen sarsva a Róves Kézőket kemélve el.

- Imre - kől hozzáim egészen kelidülök hangos
ismeret-e a bájos Csergey Erins?!

- Igen - felelém, legkelb "árol róla a líket valaha láttam,
de mi róla Csergey Erinnel a dongó leggyűjel?!

- Csak vart ségire a vásáris . . . Lassan ösk
kivem delkem egész melyéből keretem. Imádom . . .

- Tudom bajás, s nem is csudalom rajongásodát e nőér,
Kiben okkponsoval mindak, mi a nő bájosai elragadóvá teski.

- Halló csak tovább folytassa Caesar. Ma náluk
volnam az öreg Csergey neve napján. Tudod minő a fény
melyet ütnek, ismeret elegáns háttársádukat, s kepelés minő
lehetett az estély! Akén nem is akaram konulmegye eszben
leinni. A sársaság kámvos fényes tagjas elött, Képpel "élő" eszem am
Kis mérsékben vols felöltö. Témint a gumyos kemre hányattal salit
Róssam. Akis a mennyire csak lehetett vella kontam magamat. -

Erins az udvarlók imádom egész raja vette könt
mig én csak sávolból gyönyörtöthetem bajain. csak sault
róll hallhatam Kavarinak elüss esengéves. De ék is boldogi
soss. Akiken olykor olykor salál róssak pillansataint, selyen
Ror egy egy ellebberő" musoly ajakan menyorszagos mnta
soss onnekem . . . Mád a kéne tancára lizza ak ifjulat. Akén
porosa alakulni Kertével, s Irin egész sámadámat lön
Kisire. Men lutan esengtek a Keron esén, hogy vele Kézők meg

a "Kör": Engem is feleje vonat a vágy, amba' nem hittem
hogy tan' orsa ne lenne má'.
- Nem ké' in'öl, kö'z' én el'orolva, hogy egy megvá
rakozással, olyan jól táncosra kellemiatta mello'k'vön.

Repedékes a diadalmas arcom, mellyel a Rosam's borago
non végig tekinsettem. Salan Roxulón' köhajjal, cöthon ex'it' m'ly
sávokkal, legsobben pedig elegeslenéggel távozok. En
egyestlen kö'z' sem hiszem ak' étes megé'edé'ben ajlamon kö'z'oni

- Dinel akarsam a legelső' táncolni mint' felvilágo
sításul szótban a kö'gy. Riálthasatlan e'leba népsej
mely oly in'hitlen kö'z'ja úres kövirig'bol'jait.

Leheslen kavakkal kö'feje'mni az a boldogságot,
mely e pillanatban keblemet el'ölte. Gyökelmen' el'csorít'
Hö'ken anny', vol' kö'z'ist engemet tün'etett kö'. -

Meg kö'ss'ek lettem táncosa, sa má'odik alkalom
mal, mit'ön megmenekültem a kembo' ví'z's'ga kemektöl' be'vállam'el'öz
se kö'z' kö'z'el'memes... Ak' meg' most is fü'lembe esengnek édes hangjai:

- Ékeslen Caesarom kö'z'et'ek én is el'v'ál'k'akala
nul. Csupan é'ner alsalat' tud'os el'ni! Kö'z', vagy a kalál'
leend' Kö'z'et'!

Kemektől' kö'z'öt' ö', min'z én se'em, De e' kö'z'ny' kö'z' kö'
re mélyeb'öl' jöss'

E pillanatban ak'ya kö'z'et'et' kö'z'et' kö'z' kö'z'ini
kö'z' kö'z'ny'ra viss'ük' az a kö'z'el'get'és.

- il' meg' kö'z'at' aram! Ha kö'z'ny'om ne'han' pillanatra kö'z'et'ni' kö'z'.

- Kö'z' faj' e' kö'z'et'et' kö'z'et'et' - kö'z'ny'ban az ak'ya kö'z'
m'kor is e'ket' kö'z'ával.

- Kö'z' van' kö'z'at' kö'z'ny'om - kö'z'ny' kö'z'et'et' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny'
kö'z' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny'
kö'z' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny'

Megé'issettem a kö'z'et'et'et'. Valami kö'z'ny' kö'z'ny' kö'z'ny'
kö'z'ny'

mása nélkülük kivéve. Haláluknál sajnál a távollóra tekintve, s ki-
térve minem egy távoli függöny ajtó mögé vonulok. —

— ... Haláluknál állok - sugta egy hang. Tudnod kell,
mi jön aai veád! És én remény, féltelm. vagy, árgódalom ki-
pest, merengve a függöny elől salaliam magamat. Parulra for-
dulsam vissza, de az atya Kavis röjün lelévöllet. Lehet-e azin
elivelni engem, hogy, vagy. Madadubni a búnytalanság Kiváráe e-
döl, feleleté velem az illem Kivós megtarárás. En maradtam mindulatlanul.

— Iren! te jó leányom maradt. Egedred kell tájtasomnak,
mely boldogságod alapja meg. —

— Az atyám, ha boldogságom akarod, ne egy kivémen erőtko-
los. En nem lettel neje a tárnak roka. Egedred Caesár Keresem. —

— Leányom vagy Kivbe Kibegen az atya - este nem vársam
sölet Kivalan Kevveléjed egész Kivagomas Keli fel. Kivbe nem a-
Kivlak Kivni. Keennel parancsolom hogy az Kevmis en ömelen
Meglátom ha merke velem da Kivni? Kivül. Ez estély egyik Kivpa
hogy a vilagnal bemutatssam egyesével a Kivis, legjobb Kiv-
tom fiát, Kivni nejevé kell ennéd három nap alatt. —

— Fogalmak atyám - Kivvögös Iren - Ne légy oly Kivag Kevvel.
len. Ne légy oly Kevvel. Kivbe én nem vagyok méltó Kivagokra. Lehet-
Kiv a legkiváltó Kevlem?! melyet semmi sem Kivhet. Ki Kivem
Kiv? Meghalhatok ha kell, de aztamról utolsó tájtasomban is azo' nevés
fogó Kivani. Kiv, anyám emlékére az o' Kivelmé Kivlen
Kivélő egyesben leányod.

Kivélő helyetemes. Kivni mint döl Kiv boldogságom, egész Kiv-
Kiv. Kivni mint csaprosodulnak Kiv feleltem a Kivés Kiv-
Kiv, hogy villamokat Kivjanak veám Kivteni hogy elle Kivallomte-
Kivéslen... Kiv-gondolám magamban, csak nevés Kivnem a Kiv-
Kivni, Kivni mindex Kivni, Kiv Kivni Kivnem Kiv
Kivni, ha mindjárt a Kivés Kivvenban Kivvenek is. —

Epillanásban ulyos Kiv Kiv nélkülük vallamra. Kiv Kiv-
Kivsam, s egy Kivés alalvo lassam inseni hogy Kivnem is. —

En Kivés tájtasom völs. — Akonnal utána Kivstem, s

székány percek múlva a párban keményre állottunk.

- Uram - mond a úr's atal - in hallgasd ezt. -

- Més?!

- Mien, mi alból es mi jogon seve' akt. -

- Més ervekl az ins. eli jogon merettek is Kamadasi Kérni tettünk!

- Més ervekl ez engem?! Mien jogon fürkésleni ceste's imbi
Rás?! Valóban in olyan rövid belátásu róma, hogy ez
Rendhesi?! feleljen derdeisemre mere.

- Mien?! . . . Nem fogok felelni, főleg mig nem tudom
vagon érdemes-e in arra, hogy nek Miha álljak?!
Mindketten levélis kérdés. En alig borsam felelni ingemlésejemes.

- Igaza van - Kola ismét a úr's atal. In nem tarozik imi
ni. Tudja meg sehat. En Eghardil Jermis, Kulesell baro Pittler, von
Ehrenfeld vagyok jegyese Csergey Jermel, Kivel három nap múlva me-
nyegzőmes unneplendem. Mien nem sürbetem hogy valaki legkelőbb
hájaig hatoljon. In a függöny elváltatlam, mi vistle iné oda?!
- Hahaha! In hát az a baro Ki Kivim

nes onneséppi atalja. In az? Eren jölet e talalkozás.
Tudja meg sehat in is, hogy in Bartos Caesar Csergey
Jerm Redrese vagyok, Ki nem fogja számi hogy boldog,
fagunk felelt in határokon. -

Ékes listem a baro egy pillanatsig sem kévül jeno
en fogadni nyilatkozatomat. Csatlódom. O nyugodtan Kivete.

- Keresi in e lányt?

- Jobban mins életemes.

- Es ö?!

- Ugy mint nő Keresni képes.

- Sajjalom ins mere Jrens nem birhasja.

- Kines hatalom, mely ebben gárolni képes lenne.

Mékány percekig halotti esendben miengettük egymás Kéminktel.

- Hallgatson mien - Kola's mega baro's esendes - egyinkal
restéből törsenik onnekeliünk. En fenyos is nével birt. Jren

gazdag, de csak kőműves leánya. Alábbunk gazdagság is fényes
név egyesül. Ez vagya Brenner is, kibükkre nagy-vagya, s
elégén minden áldozni kész.

- Ez lakosság! Kiáltsám "Kőrös" haraggal. But vagalom, megja-
dese a legnemesb női kivétel, melyen elégtételt követeltem.

- Érsék meg egymással... Dehát, hogy ön most keret, de
ez csak mulatókany fellebbanása csapásai kivétel. Válasszék,
hogy efféle virágait könnyelmű jésék tárgyalt ne jöjje lábakra!

- Érsék meg alapsalan vagalmával, E dehát mutassa
meg ha valódi borogé?

- Csak surelem! Lassa ön Csorogy gögös gazdag előité-
leteiben megcsikinosított irag ur; Ki a muló Kőrös ariszton
dicsőítmeit a jelen Kőrös női nőben sem tudja szemlélője-
letni. Gyntolhatja-e hogy ön, a Hegony állásu, nem nélkülül fiadalm-
ber omes sekedéseiivel is megnyerheti Kajtamas. Ezt val-
menősej nélkül nem sehesi.

- Ez mind nem tartozik önre.

- J. Tehát legyen Kőrös meg egyes Kőrösönem!

- Megunsam a Kőrösönem fességeit.

- E Kőrösönem usólsó leendő. Ecsül függ sorunk!

- Tehát?

- Tud-e bizonyos felmutatni Kőrösönem való Kőrösönem?

- Tessék!... s újamon egy érteleme gyűmös esillók,
sattam lángoló Kőrösönem. Ezzel ez trában ajándékozom.

- Van csak barátom Kőrösönem felbe a bizonylatni
Kőrösönem Kőrösönem, mutassó-Kőrösönem Kőrösönem Kőrösönem.

- Surelem Kőrösönem! most jön a jüva! felbe ne Kőrösönem Kőrösönem!

- Folytassd Kőrösönem, mondam neki.

- E. Kőrösönem fel a Kőrösönem; hasma' eddig vagyunk. J. E. Kőrösönem
ma' Kőrösönem Kőrösönem, egyiküntnek vörha kell vörhelnem.

- En vörha!

- Vörha? Legyen. En, vagyon, egyiküntnek vörhelnem kell.

- Igen igen-ismétlem. En, vagyon, egyiküntnek vörhelnem kell.

- Ugy leendő... Monban - mormogás fogai ~~szól~~ a hárs - figyelmeztetésem
hogy ez a túlkonharmadik párbajom leendő. Még nem vesztettem csalás-
tóna. A győzelem csak in élete most is Kelemben van! -

- Mundeqy. Először volt ugyan, de a Kelelem erőt és ügyet-
ges adand arra, hogy lábaimhoz fellessék egy durva lányt ki-
csal győztesem szóra Kelemben. Holnap önnel kérem megédem. -

- Tehát holnap reggel négy óra körül Komló falu közepében.

- Kár! Kár! Kár! Találkozunk!

- Jó éjt

- Jelen önnel. -

(Folytatás és vége követhetik!)

Egy gondolatvörödésk.

Mikénts a Kelemben augó vörödésk

Leves virágokból, -

Stegény Kelemben balsors vörödésk

Kelemben Kelemben. -

Stegény a drága múlt idő nevelés

Kelemben Kelemben... mind ott Kelemben...

De fel Kelemben, fel e Kelemben Kelemben

Stegény Kelemben Kelemben -

A Kelemben Kelemben Kelemben Kelemben

Még Kelemben Kelemben Kelemben

Es Kelemben Kelemben Kelemben Kelemben

Hogy mi lesz volna Kelemben Kelemben!!

1) Kelemben Kelemben Kelemben Kelemben!! -

Vihar után.

Csendes táj. A menny, minek megérte kerelmés,
Mozolyt lassú káimára a megbánásost földnek.
Vimtkönnyet hullatni engedeljes kíméből
Fris harmattal vívra a mikor lejönnek.

Edesebb az illat, minie sebb a rosz.
Lágyabban. Edovogmal jelölökön a méhek.
The legebben esendül a dalos madárna
Hangosajakán a magasztaló ének.

A viharhang fölébredt. Nagy kövel támad fel.
Ékklapalotája ortos nyiteseiből,
A Rólmptörő kálkóri vutka esengő-bongja
Lármát a hang elcsöbbszavogi led a végül.

A mezős bejárom. Unnepelnek volt most;
A vihar, az ünnepe ven harangokija
Beharangozott mai. Gyül a templom ajtóje.
Fülmile a cászor tömjénnyujt a rosz.

Nem tudom, hogy usena hol dicserite jottan?!
En magamhoz is kinn közelebbnek értem.
Bátrabban. Ninkél itt kíméből a szőfaj,
Mint a kápxasi szivgy ember közeleben.

Lehullott. Nem bíja kebelem az eikés,
Fonig csurgó konnyem a harmattal folyótt
Suszogi ajkama földre saprad on, hogy
Edes arnyját forró csöklöbun fürintke.

7. Közzététel: gyülekei határozat folytatán.

János Rálmán Sarga László Uj Soltán Nékonyszatok
K. iró Kálmér. Bolcs. Kálmér. nyel. Kálmér. F. Kerkessó.

